

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/11/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7821010283
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Dudík
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7821010283.4

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Dudíka a sudcov JUDr. Anny Kohutovej a JUDr. Jána Slovinského, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12.mája 2022, v trestnej veci obžalovaného A. B. – Hristova pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 15.12.2021 sp.zn. 3T/82/2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného A. B. –C., čo do výroku o náhrade škody.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný A. B. - C. uznaný vinným prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 3 písm. c) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení zákona č. 312/2020 Z. z. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) citovaného Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

že dňa 07.05.2021 okolo 14.20 h na parkovisku pred obchodným domom Kaufland v Rožňave na Šafárikovej ulici č. XXX, fyzicky napadol poškodeného D. E. tak, že ho najmenej 6-krát udrel päťou pravej a ľavej ruky do tváre a hlavy, počas čoho poškodený spadol na kolená a rukami sa chytil o nákupný vozík a o kufor svojho auta a chcel sa postaviť, ale obžalovaný ho udieral aj naďalej a následne z miesta útoku ušiel preč, čím poškodenému D. E. spôsobil zranenia, a to zlomeninu tela sánky vľavo s posunutím úlomkov otvorenú do ústnej dutiny, poškodenie ložiskového nervu sánky vľavo, zlomeninu tela sánky vpravo s posunutím úlomkov so zubom č. 41 v lomnej štrbine otvorenú do ústnej dutiny, tzv. dvojité otvorenú zlomeninu sánky, s dobou liečenia a práceneschopnosti najmenej 7 týždňov

Bol mu za to uložený podľa § 156 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák., § 54 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v ustanovení § 36 písm. l) Tr. zák. a na priťažujúcu okolnosť uvedenú v ustanovení § 37 písm. h) Tr. zák. úhrnný trest povinnej práce vo výmere 300 (tristo) hodín.

Okresný súd podľa § 55 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 51 ods. 4 písm. j) Tr. zák. obžalovanému uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze v priebehu doby výkonu trestu povinnej práce zúčastniť sa na psychologickom poradenstve.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. okresný súd uložil obžalovanému povinnosť:

a) uhradiť poškodenému D. E., nar. XX.XX.XXXX, zastúpenému splnomocnenou zástupkyňou JUDr. Martinou Vnenčákovou, spôsobenú škodu z titulu bolestného (210 bodov á 22,66 €), t.j. vo výške 4.759,- € (štyritisícšesťdesiatdeväť eur);

b) uhradiť Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., Panónska cesta 2, 850 05 Bratislava, vynaložené náklady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť vo výške 1.671,56 € (tisícšesťstosedemdesiatjeden eur a päťdesiatšesť centov).

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. okresný súd poškodeného D. E., so zvyškom nároku na náhradu spôsobenej škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku do zápisnice o hlavnom pojednávaní zahlásil obžalovaný odvolanie čo do výroku o náhrade škody a výroku o uloženej povinnosti nahradiť spôsobenú škodu. V písomných dôvodoch odvolania, ktoré podal prostredníctvom svojho obhajcu obžalovaný uviedol, že má za to, že sa súd pri rozhodovaní o nároku na náhradu škody náležite nevysporiadal so všetkými právne významnými skutočnosťami, i keď je nepochybné, že v danej veci učinil vyhlásenie o vine a prijal aj trest, ktorý mu bol uložený za toto konanie.

K podaniu odvolania ho viedlo presvedčenie, že otázku náhradu škody je potrebné skúmať aj v ďalších súvislostiach, a nielen vo svetle toho, čo sa v danom okamihu.

K veci patrí, že doposiaľ viedol naozaj riadny život, z medzí ktorého sa snažil nevybočiť, až na ojedinelé priestupky na úseku dopravy, svedčí o tom aj kladná charakteristika zamestnávateľa, ale aj obce v ktorej žije. Pripomína, že žije v malej obci, v ktorej žije ani nie 500 ľudí a kde každý každého pozná. Ak ho teda obec kladne charakterizuje, je tomu tak naozaj vďaka dokonalej znalosti osobných a miestnych pomerov orgánmi obce.

Naproti tomu poškodený je človek konfliktný, ktorý s nikým nevychádza, s každým má spor, provokuje ho na dennom poriadku. O povahe poškodeného jasne svedčí fakt, že dokonca aj počas práceneschopnosti, ktorá mu mala vzniknúť v súvislosti s jeho zraneniami, ktoré mal utpieť pri tomto konflikte, napadol 3 ďalšie osoby vidlami, a to konkrétne samostatne hospodáriaceho roľníka (v dôchodkovom veku) F. G. st., bytom H. XXX, I. a jeho dvoch pastierov (zamestnancov), pričom menovaného dokonca aj fyzicky inzultoval. Len pre úplnosť uvádza, že aj od skutku, ktorý je predmetom tohto konania, poškodený aj jeho napadol (už znovu), a to na jeseň 2021, ktorá vec sa aj prejednávala ako priestupok. Vtedy ho poškodený aj dvakrát zozadu udrel, priamo na priestupkovom orgáne. Považuje za potrebné zvýrazniť, že aj v teraz prejednávanej veci podišiel k poškodenému (za chrbtom založenými rukami), aby sa ho spýtal, čo mali znamenať jeho vyhrážky adresované jeho družke (teda znovu agresívne konanie poškodeného), ktorý na neho mienil zaútočiť, všetko tak, ako to uviedol vo výpovedi učinenej počas oboznamovania s výsledkami vyšetrovania a až v reakcii na jeho pohyb ho udrel.

Navrhuje v konaní vypočúť ako svedka pána p. F. G., jeho dvoch zamestnancov (pastierov), ktorých totožnosť navrhuje zistiť práve výsluchom menovaného, ale aj jeho družku J. K..

Uvedomuje si, že podmienky nutnej obrany možno neboli celkom splnené (tento jeho názor vyústil i do vyhlásenia o jeho vine), avšak ide o skutočnosti, ktoré podľa jeho presvedčenia nie je možné prehliadnúť pri rozhodovaní o otázke náhrady škody.

Zastáva názor, že v širších súvislostiach, ale aj v užšom slova zmysle, konali protizákonne obaja a preto aj poškodený by mal pomerne znášať škodu, ktorú utrpel. Má za to, že ide o skutočnosti, posúdenie ktorých presahuje rámec trestného konania a preto podľa jeho mienky v konečnom dôsledku súd mal poškodených so svojim nárokom na náhradu škody odkázať na konanie o veciach občianskoprávných v celom rozsahu. Nazdáva sa totiž, že prioritu v trestnom konaní má rozhodovanie o otázke viny a trestu, vecné rozhodovanie o náhrade škody je prípustné vtedy, keď dôkazy vykonané ohľadne viny a trestu postačujú i na to, aby mohlo byť meritórne rozhodnuté aj o škode. V danom prípade tomu tak nie je, predsa by bolo potrebné vypočúť vyššie uvedených svedkov, čo je potrebné považovať za dokazovanie nad rámec potreby trestného konania.

Ako je to nepochybné, súd v adhéznom konaní sa riadi ustanoveniami hmotného práva iného právneho odvetvia, zvyčajne občianskeho práva hmotného (viď výklad k § 46 ods. 3 Trestného poriadku) a preto správnosť ním vyššie prezentovaného návrhu mieni oprieť práve o príslušné ustanovenia Občianskeho

zákonníka. Dovoľáva sa najmä jeho §441, v zmysle ktorého ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne, ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám. Je nesporné teda, že poškodený má participovať na náhrade jeho vzniklej škode v zmysle tejto právnej normy.

Na základe doteraz vykonaného dokazovania nie je možné urobiť objektívne, správne a zákonne záver o rozsahu náhrady škody, ktorú by mal znášať a preto nemôže byť zákonný ani výrok, ktorým poškodený bol odkázaný so svojim nárokom v prevyšujúcej časti na civilné konanie a práve preto napáda odvolaním aj tento výrok napadnutého rozsudku.

Navyše je tej mienky, že čo sa týka nároku na náhradu škody pre zdravotnú poisťovňu, táto podľa jeho názoru ani nie je poškodenou organizáciou. V zmysle § 46 ods. 1 veta prvá Trestného poriadku totiž poškodeným je osoba, ktorej bolo trestným činom ublížené na zdraví, spôsobená majetková, morálna alebo iná škoda alebo boli porušené či ohrozené jej iné zákonom chránené práva alebo slobody. V posudzovanom prípade čo do vzťahu k zdravotnej poisťovni nie je daný žiaden z týchto predpokladov. Tvrdí to i napriek tomu, že mu je známa doterajšia súdna prax, v tomto smere a žiada, aby sa odvolací súd vysporiadal aj s touto jeho námietkou.

Pre prípad iného právneho názoru namieta, že ak sa už tvrdí, že zdravotnej poisťovni spôsobil svojim konaním škodu, je potrebné opätovne poukázať na to, že sa tak stalo za spolu zavinenia poškodeného a preto aj na tejto škode má aj on participovať, pričom poukazuje na § 438 ods. 1, 2 OZ, v zmysle ktorého ak škodu spôsobí viac škodcov, zodpovedajú za ňu spoločne a nerozdielne a v odôvodnených prípadoch môže súd rozhodnúť, že tí ktorí škodu spôsobili, zodpovedajú za ňu podľa svojej účasti na spôsobení škody.

Má za to, že rozhodnutie, ktorým sa ukladá povinnosť nahradiť spôsobenú škodu len jemu, bez toho, aby na nej participoval aj poškodený, okrem už uvedených právnych noriem odporuje aj § 3/1 OZ, keďže je v rozpore aj s dobrými mravmi.

Za týchto okolností navrhuje napadnuté výroky citovaného rozsudku zrušiť a poškodených s ich nárokom na náhradu škody odkázať na konanie o veciach občianskoprávných.

Krajský súd na podklade takto podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil nasledovné.

Obžalovaný A. B. C. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15.12.2021 urobil vyhlásenie podľa § 257 Tr. por. , že je vinný zo spáchania žalovaného skutku.

Následne okresný súd prijal v zmysle § 257 ods. 7, ods. 8 vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedené v obžalobe a dokazovanie v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku teda postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy majúce význam pre rozhodnutie o treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanoveniami § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkovým a právnym záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd dostatočne vyložil, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenie a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o zámere okresného súdu, že obžalovaný sa dopustil konania , ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Prvostupňový súd zavinenie obžalovaného aj správne zdôvodnil.

Správne a v súlade so zákonom zistený skutkový stav okresný súd aj správne posúdil, keď konanie obžalovaného správne kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. č. 300/2005 Z.z. v znení zákona č. 312/2020 Z.z. v jednočinnom súbehu s prečinom vytržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) citovaného Tr. zák.

Krajský súd sa v plnom rozsahu stotožnil so záverom okresného súdu, že obžalovaný inému úmyselne ublížil na zdraví a týmto činom spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a dopustil sa fyzicky, na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti najmä tým, že napadol iného.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam obžalovaného ohľadom výroku o náhrade škody, krajský súd uvádza nasledovné:

Čo sa týka viny obžalovaného A. B. – C., táto bola ustálená, vrátane úmyslu obžalovaného a rozsahu spôsobenej ťažkej ujmy na zdraví poškodenému D. E..

O tejto skutočnosti sa potom musí odvíjať aj povinnosť obžalovaného nahradiť poškodenému škodu na bolestnom v rozsahu 210 bodov podľa znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia – stomatológia.

Pokiaľ ide o povinnosť uhradiť škodu Všeobecnej zdravotnej poisťovni a.s. v sume 1.671,56 Eur je potrebné vychádzať z uplatneného nároku za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poškodeného D. E. tak, ako bola vyčíslená Všeobecnou zdravotnou poisťovňou a.s. jej podaním zo dňa 30.11.2021 v uvedenej veci.

Povinnosť obžalovaného uhradiť túto škodu vychádza z ustanovenia § 9 ods. 7 písm. c) zák. č. 580/2004 Z.z. o zdravotnom poistení a o zmene zákona o poisťovníctve, podľa ktorého zdravotná poisťovňa má právo uplatniť svoj nárok na úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť voči tretej osobe ak k úrazu, alebo inému poškodeniu zdravia došlo jej zavineným protiprávnym konaním.

Pokiaľ bol poškodený D. E. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaný na civilný proces, tak uvedené rozhodnutie zodpovedá stavu veci a zákonu, pretože uplatnený nárok na náhradu škody bol priznaný poškodenému len sčasti.

Pokiaľ obhajca obžalovaného A. B. – C. predložil rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 5 Co/85/2021, z ktorého má vyplývať spoluúčasť poškodeného na škode je potrebné uviesť, že predložené rozhodnutie nemá vzťah k prejednávanej trestnej veci a netýka sa teraz prejednávaného skutku.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd o odvolaní obžalovaného A. B. – C. rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu v pomere klasov 3:0

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.